بررسی تاثیر تزریق اسید هیالورونیک در مفصل هیپ در پیشگیری از عارضه استئوکندرونکروز در سگ

 $^{\text{"}}(Ph.D.)^{\text{"}}$ - دکتر علی اکبر اسماعیلی جاه $^{\text{"}}(M.D.)^{\text{"}}$ - دکتر محمدعلی اخوت پور $^{\text{"}}(M.D.)^{\text{"}}$ - دکتر مهدی دهقان ($^{\text{"}}(M.Sc.)^{\text{"}}$

*نویسنده مسئول: تهران، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

پست الکترونیک: okhovatpour@gmail.com

تاریخ دریافت مقاله ۸۹/۶/۲ تاریخ پذیرش: ۸۹/۱۱/۱۱

چکیده

مقدمه: شکستگی گردن فمور شایع است و در بسیاری از موارد پس از آن استئونکروز بروز می کند. اخیراً گزارشهایی از بکارگیری موفقیت آمیز اسید هیالورونیک بر پیشگیری از تخریب غضروف و احتمال تاثیر آن بر پیشگیری از استئو کندرونکروز ارائه شده است.

هدف: تعیین تاثیر تزریق داخل مفصلی اسید هیالورونیک بر پیشگیری از استئوکندرونکروز به دنبال استئوتومی گردن فمور.

مواد و روشها: در این تحقیق تجربی ۲۰ قلاده سگ پس از استئوتومی گردن فمور و فیکساسیون با پین بررسی شدند. سگها به طور تصادفی به دو گروه مورد (اسید هیالورونیک) و شاهد (نرمال سالین) تقسیم شدند. ۱۰ سیسی ماده مورد نظر در دو دوز با فاصله یک هفته به داخل مفصل هیپ تزریق شد. پس از ۸ هفته سگ ها کشته شده و بروز استئو کندرونکروز ابتدا با MRI و سپس از نظر آسیبشناسی بررسی شد. در نهایت داده ها با آزمون دقیق فیشر و t مورد قضاوت آماری قرار گرفتند. در این مطالعه p < 0.00 به عنوان سطح معنی داری در نظر گرفته شد.

نتایج: در هر گروه یک مورد پیش از پایان مراحل تحقیق تلف شدند. بروز استئوکندرونکروز در گروه شاهد ۵ نمونه و در گروه مورد ۲ نمونه بود (p<-۱/1۵) که گرچه تفاوت معنی دار نبود اما شانس استئوکندرونکروز با تزریق اسید هیالورونیک ۲/۲ برابر کاهش داشت. میزان ارزش اخباری مثبت MRI در سد و ارزش اخباری منفی MRI در تشخیص استئوکندرونکروز ۵۸/۳ درصد بود.

نتیجه گیری: به نظر میرسد تزریق اسید هیالورونیک در پیشگیری از استئو کندرونکروز بعد از استئوتومی گردن فمور موثر باشد.

كليد واژهها: بافت مردكي استخوان/ برش استخوان/ تزريق/ سكها/ شكستكي گردن استخوان ران/ هيالورونيك اسيد

____ مجله دانشگاه علوم پزشکی گیلان، دوره بیستم شماره ۷۸، صفحات: ۲۰–۱۶

مقدمه

یکی از نگرانیها بدنبال شکستگی گردن فمور، بروز استئوکندرونکروز است(۱) که بروز آن ۱۱ تا ۸۴ درصد گزارش می شود(۵–۲). در حال حاضر برای پیشگیری از این عارضه تلاش می کنند در کمترین زمان ممکن شکستگی جااندازی و ثابت شود(۹–۶). گاهی روشهایی چون کپسولوتومی برای کاهش فشار داخل مفصل هیپ و کاهش این عارضه بکار می رود(۱۳–۱۰). اما در صورت بروز استئوکندرونکروز، تخریب مفصل و ایجاد استئوآرتریت آتی بسیار محتمل خواهد بود(۱۴).

نقش اسید هیالورونیک را در کند کردن سیر تخریب غضروف نشان دادهاند(۱۵و۱۶). تصور میکنند مکانیسم اصلی اثر اسیدهیالورونیک در جلوگیری از تخریب ماتریکس بین

سلولی با مهار واسطههای بیوشیمیایی تخریب مانند اکسید نیتریک باشد. حال پرسش اینست که آیا تزریق این ماده می تواند در پیشگیری از استئوکندرونکروز بدنبال شکستگی گردن فمور نیز موثر باشد؟ چون این مورد تاکنون بررسی نشده این تحقیق روی سگها در دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران انجام شد.

مواد و روشها

در این مطالعه تجربی با استفاده از سگ که نزدیک ترین الگوی (AVN) Avascular Necrosis به انسان است (۱۷) در دو گروه مورد و شاهد ۱۰ تایی، تاثیر تزریق هیالورونیک اسید در جلوگیری از پیشرفت استئوکندرونکروز بررسی شد. پس از

آماده سازی نمونه ها (واکسیناسیون، انگل زدائی و بررسی رادیوگرافی اولیه جهت اطمینان از سلامت هیپ مورد نظر) جهت رعایت مسایل اخلاقی در کار تحقیقاتی انجام شده، سگها قبل از جراحی با تزریق دیازپام+ کتامین بهصورت داخل عضلانی بیهوش (Diazepam: 0.32mg/kg Ketamin: داخل عضلانی (5.2mg/kg سپس با استئوتومی گردن ران و ثابت کردن محل شکستگی با ۳ پین و قطع لیگامنتوم ترس، استئونکروز بوجود آوردهشد. روش جراحی در تمام موارد یکسان بود و در خاتمه عمل و پس از دوختن كپسول مفصلي در گروه مورد، ۵ سیسی اسید هیالورونیک و در گروه شاهد ۵ سیسی نرمال سالين داخل مفصل هيپ تزريق شد. جهت هم زمان كردن بررسی دو گروه و نداشتن فضا و امکانات لازم، این بررسی طی دو فاز و در هر فاز بر ۵ قلاده سگ مورد و ۵ قلاده سگ شاهد انجام شد. سیس، در گروه مورد به تواتر ۲ نوبت و فاصله یک هفته در میان اسید هیالورونیک و در گروه شاهد به همین روش آب مقطر به داخل مفصل هیپ تزریق شد(زیر guide سونوگرافی) سر فمور هر دو هفته یک بار با انجام رادیولوژی ساده از نظر بروز تغییر پیگیری شد. پس از ۸ هفته که زمان مورد انتظار برای ایجاد AVN است، حیوانات مجددا به اطاق عمل برده شدند و پس از Vital perfusion (جهت جلوگیری از تخریب غضروف پس از مرگ حیوان) و کشتن حیوانات، نمونه سر فمور دو طرف آماده و برای بررسی رادیولوژی، MRI و آسیبشناسی ارسال شد. نواحی سطحی استخوان سر فمور و غضروف مفصلی با MRI از نظر تغییر سیگنال و علائم نکروز توسط دو متخصص رادیولوژی و یک متخصص ارتوپدی بررسی شد و شواهد پاتولوژی استئوکندرونکروز نیز در لامهای تهیه شده توسط دو متخصص پاتولوژی در هر دو سمت بررسی شد.

پس از جمعآوری، دادهها با استفاده از آزمون دقیق فیشر مورد قضاوت آماری قرار گرفتند.

نتايج

از ۲۰ قلاده سگ در دو گروه مساوی ۱۰ تایی، در هر گروه یک مورد قبل از نمونهبرداری نهایی مردند و علت مرگ در آنها عفونت تنفسی گزارش شد که ارتباطی به ترریق داخل

مفصلی آنها نداشت.

تمام سگها نر بودند و سن همگی بین یک تا دو ساله برآورد شد. وزن سگهای گروه شاهد $V \pm 0$ و گروه تجربی 0 ± 0 کیلوگرم بود که این اختلاف از لحاظ آماری معنی دار نبود (0.8).

توزیع بروز استئوکندرونکروز و تفکیک تشخیص بر اساس آسیب شناسی و MRI در سر فمور سگها جدول ۱ ارائه شده است و نشان می دهد که بروز آسیب در گروه شاهد در ۵ سگ (۲۲/۲ درصد) سگ (۵۵/۶ درصد) و در گروه مورد در ۲ سگ در بررسی MRI و در گروه مورد نیز در π سگ عارضه گزارش شد. ولی با تزریق، گروه مورد نیز در π سگ عارضه گزارش شد. ولی با تزریق، شانس بروز π ۲/۲ برابر کاهش یافت (π ۳/۲). آزمون دقیق فیشر نشان داد که بروز استئوکندرونکروز بدنبال تزریق اسید هیالورونیک در دو گروه به لحاظ آماری معنی دار نیست (π ۱۵/۰).

مقایسه ۱۸ مورد گزارش MRI با گزارش پاتولوژی به عنوان استاندارد تشخیص در جدول ۲ ارائه شده و نشان می دهد که از ۷ نمونهای که عارضه استئوکندرونکروز در پاتولوژی تشخیص داده شده بود ۵ مورد در گزارش MRI بدون این عارضه بودهاند و از ۱۱ نمونهای که در پاتولوژی دچار این عارضه نبودند، ۴ مورد در بررسی MRI استئوکندرونکروز داشتند. یعنی در MRI، ۵ مورد پیش بینی منفی کاذب و ۴ مورد مثبت کاذب و جود داشت به عبارت دیگر در مجموع ۹ مورد (۲۰ درصد) تشخیصها، کاذب (FP: false (FP+FN) بود که این اختلاف از لحاظ آماری آزمون دقیق فیشر معنی دار بود (O0.004).

جدول ۱: مقایسه تشخیص استئوکندرونکروز با روش پاتولوژی و MRI در دو گروه شاهد(سالین) و مورد (اسیدهیالورونیک)

MRI		پاتولوژی		; 2	وجوداستئو كندرونكروز		
داشته +	ن <i>د</i> اشته -	داشته +	نداشته -	تعداد	گروه مورد بررسی		
٣	۶	۵	*	٩	نرمال سالين (شاهد)		
٣	۶	۲	٧	٩	اسیدهیالورونیک(تجربی)		
P<0.9		P<0.9			نتيجه أزمون		

از جنبه دیگر اگر MRI وجود ضایعه را تایید نکند، بهاحتمال

۵۸/۳٪ آن ضایعه وجود ندارد(%NPV=58.3) و اگر MRI و جود ضایعه را نشان دهد به احتمال ۳۳/۳٪ ضایعه پاتولوژی نیز وجود دارد (۳۳/۳۳=PPV).

جدول ۲:توزیع سر فمور سگهای مورد بررسی از لحاظ استئوکندرونکروز به تفکیک روشهای تشخیصی

			تشخيص پاتولوژي
جمع	داشته	نداشته	تشخیص MRI
17	(FN) ۵	٧	نداشته
۶	۲	(FP) *	داشته
١٨	٧	11	جمع

FN= False Negative

FP= False Positive

بحث و نتیجه گیری

این تحقیق نشان داد که تزریق اسید هیالورونیک به داخل مفصل هیپ از نظر آماری تاثیر معنی دار بر پیشگیری از استئوكندرونكروز نواحى سطحى سر فمور و غضروف مفصلی ندارد اگرچه می تواند میزان بروز آن را ۲/۲ برابر كاهش دهد. شايد يكي از دلايل نبود تفاوت آماري معنى دار، حجم کوچک نمونه باشد. در این مطالعه پس از تزریق اسید هیالورونیک(HA) میزان بروز تغییر پاتولوژی و MRI در لایههای سطحی استخوان سر فمور و غضروف مفصلی پس از القای نکروز آواسکولار بررسی شدهاست. همانطوری که در مقدمه مقاله آمده تا به حال تحقیقی در مورد تاثیر این اسید در پیشگیری از عارضه استئوکندرونکروز انجام نشده یا در دسترس نویسندگان نبوده است. به عنوان یک فرضیه علت تاثیر HA در سیر مرگ سلولی غضروف و استخوان (كندروسيت ،استئوبلاست و استئوسيت) مي تواند به دليل مهار تخریب ماتریکس بین سلولی غضروف و پایدار نگهداشتن شرایط محیطی و مکانیکی بافت برای ادامه حیات سلولی تا برقراری مجدد احتمالی جریان خون بدنبال عروق گیری مجدد (revascularization) باشد. ضمناً مدیاتورهای آزاد شده در سير نكروز آواسكولار از جمله NO (Nitric Oxide) مکانیسم نسبتاً ناشناختهای در تخریب غضروف دارند ولی مى توان براى آنها اثر سيتوتوكسيسيته هم متصور شد.

به هر حال گرچه با توجه به محدودبودن امکان افزایش حجم نمونه بهتر است نتایج بدست آمده با احتیاط تفسیر شوند ولی با کاهش ۲/۲ برابری شانس بروز استئوکندرونکروز با تزریق

اسید هیالورونیک احتمالا تزریق آن در مواردی که حیات سلولهای استخوانی و غضروفی به مخاطره میافتد از جمله دررفتگی و شکستگیهای با احتمال آسیب خونرسانی همانند گردن فمور می تواند سودمند باشد و تا حدودی از میزان بروز چنین مشکلاتی بکاهد.

در مطالعات قبلی عمدتا تاثیر تزریق اسید هیالورونیک در حفظ ماتریکس بافت غضروف و کاهش مدیاتورهای مخرب آن اثبات شده بود. مثلا در مطالعه Kubayashi اثر تزریق اسید هیالورونیک در کاهش NO مایع مفصلی که از عوامل تخریب غضروف مفصلی محسوب می شود و کاهش تخریب پروتئو گلیکانهای ماتریکس بین سلولی بافت غضروف گزارش شده است (۱۸). پیش از این نیز Takahashi) تاثیر تزریق HA را بر کاهش MMP3 و IL-1 مایع مفصلی در مدل حیوانی (خرگوش) نشان دادهبود. ما در این مطالعه با توجه به نبود امکانات بررسی آزمایشگاهی سطح MMP3 و NO و مهار کننده متالوپروتئیناز I در کشور، این بررسی را انجام ندادیم اما شاید اندازهگیری آنها در مایع مفصلی نقش تزریق اسید هیالورونیک را در لایههای سطحی تر غضروف مفصلی که بوسیله MRI و سایر روشهای تشخیص بخوبی قابل ارزیابی نیست، بهتر نشان دهد و ضمناً بتوان اثر سیتو توکسیسیته این مدیاتورها را نیز بهطور مجزا بررسی کرد. آنچه این مطالعه را از سایر تحقیقات در این زمینه متمایز میسازد بررسی اثر اسید هیالورونیک در سطح سلولی (و نه بیوشیمیایی) است که در واقع اساس پیش بینی تخریب یا عدم تخريب آتي بافت است.

یکی از یافته های مهم و با ارزش این تحقیق این بود که MRI در تشخیص قطعی عارضه استئوکندرونکروز مفید نیست. البته ما در این قسمت با محدودیت های جدی از قبیل تعداد کم نمونه ها روبرو بودیم زیرا توصیه شده است که باید حداقل ۴۰ نمونه با ضایعه و جود داشته باشد (۲۰). طبعاً تعداد ۱۸ نمونه نمی تواند برای این نتیجه گیری کافی باشد.

محدودیتهای این تحقیق شامل مطالعه بر الگوی حیوانی، تکنیک دشوار استئوتومی، تعداد کم نمونهها، مشکل ترمیم کامل کیسولمفصلی پساز استئوتومی، ثابت کردن و چسبندگی مطالعه دوسوکور بوده و تقریباً به صورت In vitro انجام شد تا اعتبار داخلی آن بالا رود. ضمنا آزمونهای آماری مناسبی لحاظ شدهاست. در این مطالعه از یک استاندارد طلائی یعنی پاتولوژی استفاده کردهایم که این بررسی در مطالعه In Vivo تقریباً محال است. بههرحال چون بررسی پاتولوژی برای تشخیص استئوکندرونکروز بهطور معمول میسر نیست پیشنهاد می شودکه روش های دیگر تشخیصی نیزمورد مطالعه قرار گیرد.

- 1. Catto M. A Histological Study Of Avascular Necrosls Of The Femoral Head After Transcervical Fracture. J Bone Joint Surg Br 1965;47:749-776.
- 2. Garden RS. Malreduction And Avascular Necrosis In Subcapital Fractures Of The Femur. J Bone Joint Surg Br 1971;53:183-196.
- 3. Barnes B, Dunovan K. Functional Outcomes After Hip Fracture Phys Ther 1987;67:1675-1679.
- 4. Catto M. The Histological Appearances Of Late Segmental Collapse Of The Femoral Head After Transcevical Fracture. J Bone Joint Surg Br 1965;47:777-791.
- 5. Sevitt S, Thompson RG. The Distribution And Anastomoses Of Arteries Supplying The Head And Neck Of The Femur. J Bone Joint Surg Br 1965;47:560-573.
- 6. Moore AT. Hip Joint Fracture (A Mechanical Problem). Instr Course Lect 1953:10:35-49.
- 7. Garden RS. The Significance Of Good Reduction In Medial Fractures Of The Femoral Neck. Proc R Soc Med 1970;63: 1122.
- 8. Garden RS. Reduction And Fixation Of Subcapital Fractures Of The Femur. Orthop Clin North Am 1974;5:683-712.
- 9. Garden RS. Stability And Union In Subcapital Fractures Of The Femur. J Bone Joint Surg Br 1964;46:630-647.
- 10. Strömqvist B, Brismar J, Hansson LI, Et Al. Tchnetium-99m-Melhylenediphosphonate Scimimetry After Femoral Neck Fracture: A Three-Year Follow-Up Study. Clin Orthop 1984; 182: 177-189.
- 11. Strömqvist B. Hip Fracture In Rheumatoid Arthritis. Acta Orthop Scand 1984; 55: 624-628.
- 12. Crawford HB. Experience With The Non-Operative Treatment Of Impacted Fractures Of The Neck Of The Femur. J Bone Joint Surg Am 1965;47: 830-831.
- 13. Phemister DB. Repair Of Bone In The Presence Of Aseptic Necrosis Resulting From Fractures,

کپسول در حین تزریقهای بعدی بود.

اما از طرف دیگر انتخاب مدل حیوانی به دلیل اخلاقی بودهاست زیرا بررسی اولیه در انسان قابل قبول نیست. برای تامین اعتبار داخلی (internal validity) مجبور به یکسانسازی روش شکستگی گردن فمور به کمک استئوتومی شدیم. اما از طرف دیگر این تحقیق جنبههای مهمی از نظر متدولوژی داشت: تشخیص بروز عارضه با روش پاتولوژی و MRI و

منابع

- Transplantations, And Vascular Obstruction.J Bone Joint Surg 1930; 12:769-787.
- 14. Esmaili Jah AA, Jazayeri SM, Farahmandi MV, Kalhor Moghaddam A. Total Hip Arthroplasty In 40 Years Old Patients Or Younger In Comparison With Old Ones. Medical Journal Of Iranian Red Crescent. 2005; 8(2): 69-76.
- 15. Takahashi K, Goomer R.S., Harwood F., Kubo T., Hirasawa Y., Amiel D. The Effects Of Hyaluronan On Matrix Metalloproteinase-3 (MMP-3), Interleukin-1â (IL-1â), And Tissue Inhibitor Of Metalloproteinase-1 (TIMP-1) Gene Expression During The Development Of Osteoarthritis. Osteoarthritis and Cartilage 1999; 7: 182-190.
- 16. Kobayashi K, Matsuzaka S, Yoshida Y, Miyauchi S, Wada Y, Moriya H. The Effects Of Intraarticularly Injected Sodium Hyaluronate On Levels Of Intact Aggrecan And Nitric Oxide In The Joint Fluid Of Patients With Knee Osteoarthritis. Osteoarthritis Cartilage 2004; 12(7):536-42.
- 17. Boss JH, Misselevich I. Osteonecrosis Of The Femoral Head Of Laboratory Animals: The Lessons Learned From A Comparative Study Of Osteonecrosis In Man And Experimental Animals. Vet Pathol 2003; 40(4):345-54.
- 18. Kobayashi K, Mishima H, Harwood F, Hashimoto S, Toyoguchi T, Goomer R, Et Al. The Suppressive Effect Of Hyaluronan On Nitric Oxide Production And Cell Apoptosis In The Central Region Of Meniscus Following Partial Meniscectomy. Iowa Orthop J 2002; 22: 39–41.
- 19. Takahashi K, Hashimoto S, Kubo T, Hirasawa Y, Lotz M, Amiel D. Hyaluronan Suppressed Nitric Oxide Production In The Meniscus And Synovium Of Rabbit Osteoarthritis Model. J Orthop Res 2001; 19: 500–3.
- 20. Sheybaninia A, Valai N, Mohammad Sadeghi Sh, Azizi F. Evaluation Of Methodology In Published Articles. Research In Medicine 2009; Spring: 5-11.[Text In Persian]

Survey the Effect of Hyaluronic Acid Injection in the Prevention of Hip Osteonecrosis in Dog

Esmailijah A.A.(M.D.)¹- Dehghan M.(Ph. D.)²- *Okhovatpour M.A.(M.D.)¹- Zahedi A.(Ph. D.)³- Safdari F.(M.Sc.)⁴
*Corresponding Address: Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, IRAN

E- mail: okhovatpour@gmail.com

Received: 24/Aug/2010 Accepted: 31/Jan/2011

Abstract

Introduction: Femoral neck fracture following osteonecrosis is a common problem. Recently, some reports implicated the success of using hyaluronic acid (HA) in prevention of cartilaginous destruction, and the potential ability of HA in prevention of osteochondronecrosis.

Objectives: To determination the effect of intra- articular HA injection after femoral neck osteotomy

Materials and Methods: In this observational study, 20 dogs were followed after femoral neck osteotomy fixed with pins. The dogs were randomly divided in two groups. Case group received 10 cc HA and control group received 10 cc of normal saline in two doses with 1 week interval. The substances were injected into the hip joint. The dogs were sacrificed after 8 weeks; the osteochondronecrosis were investigated by MRI and pathology. Data were analyzed using Fisher's exact test and independent t test. P<0.05 was considered as significant.

Results: One dog died before research completed in both groups. Osteochondronecrosis was seen in 2 dogs in case group and 5 dogs in control group (p<0.15). Although there was no significant difference between two groups but HA injection decreased the incidence of osteochondronecrosis 2.2 fold (RR=2.2). Positive Predictive Value(PV) and Negative Predictive Value(NPV) for MRI were 33.3% and 58.3% in diagnosis of osteonecrosis.

Conclusion: It seems that HA injection is efficient in prevention of osteochondronecrosis after femoral neck osteotomy.

Key words: Dogs/ Femoral Neck Fractures/	Hyaluronic Acid/	Injection/ Osteonecros	is/ Osteotomy	y	
	Journal of Guilan	University of Medical	Sciences, No	: 78. Pages	s: 16-20

^{1.} Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, IRAN

^{7. 2.} Faculty of veterinarian, Tehran University, Tehran, IRAN

This document was created with Win2PDF available at http://www.daneprairie.com. The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.